

Arrest

nr. 62 195 van 26 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 1 april 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M.-C. FRERE, loco advocaat B. DE SCHUTTER, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 juli 2010 en hebben zich op 7 juli 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 15 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers respectievelijk werden gehoord op 22 december 2010 en op 24 januari 2011.

1.3. Op 25 februari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werd op 28 februari 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van X:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Macedonisch staatsburger te zijn, van Albanese origine en afkomstig uit Kumanove. In 1999 heeft u een opleiding van het UCK (etnisch Albanees bevrijdingsleger) gevolgd in Kosovo gedurende 25 dagen. In 2001 heeft u zich aangesloten bij het UCK in Macedonië en gedurende twee maanden deel uitgemaakt van de logistieke afdeling, als kok in Slupcan. U heeft zelf niet actief meegevochten. Tijdens het conflict is uw vriend A.(...), die geraakt werd door stukken van een granaat, omgekomen. Begin 2007 is een groep van 20 Macedonische politieagenten naar uw woning gekomen. Zij hadden vernomen dat u deel had genomen aan het conflict in Macedonië en hebben u zwaar mishandeld. Omwille van de opgelopen mishandelingen heeft u nog steeds problemen met uw rug en schouder. U bent in Macedonië niet naar een arts gegaan om u te laten behandelen, omdat een arts geld kost en omdat, nadat u uw echtgenote heeft leren kennen, andere problemen kende. Niet lang na het incident in 2007 werd uw vriend A.(...), die zich eveneens had aangesloten bij het UCK, opgepakt en veroordeeld. In oktober 2007 heeft u uw partner M.(...) S.(...) (O.V. 6.653.225) leren kennen. U bent samen met uw broer naar haar vader gegaan om haar hand te vragen, hij weigerde echter en daarom heeft u haar in november 2007 zonder medeweten van haar familie meegenomen. U bent samen met uw echtgenote bij uw tante F.(...), in Bit Bazar, Skopje, ingetrokken. Vanaf 2008 keerde u ongeveer één keer per week in het geheim naar Kumanove terug. U heeft geen contact meer gehad met de familie van uw partner. Uw oom heeft enkel in 2007 met haar vader gesproken en nadien hebben u, noch uw familie, contact gehad met haar familie. Haar vader heeft tegen toen tegen uw oom N.(...) gezegd dat hij u zal ombrengen. U bent niet meer teruggekeerd naar Kumanove, omdat u nog steeds vreest dat de familie van uw partner u zal ombrengen. U heeft geen beroep gedaan op een verzoeningscommissie of bemiddelaars omdat u en uw echtgenote voornamelijk binnen gebleven zijn. U heeft evenmin beroep gedaan op de autoriteiten, omdat sinds u bent geslagen bent in 2007 geen beroep meer wil doen op de politie. U en uw echtgenote hebben besloten om Macedonië te verlaten, omdat u geen geld meer heeft en omdat u meende dat uw schoonvader u op een dag zal komen zoeken. U heeft nooit gewerkt in Macedonië, omdat er een hoge werkloosheid is. Sinds 2008 heeft u ook niet meer naar werk gezocht omwille van de problemen met uw schoonfamilie. Omwille van de problemen met uw schoonfamilie besloot u uw land te verlaten. U bent samen met uw partner legaal vertrokken op 3 juli 2010 en aangekomen in België op 4 juli 2010, waar u asiel heeft aangevraagd op 7 juli 2010. In september 2010 is uw dochter, M.(...) B.(...), geboren in België. U bent in het bezit van uw internationale reispas, uitgereikt te Kumanovo op 21 november 2007; uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt te Kumanovo op 23 november 2007 en een foto.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst, betreffende uw bewering dat u in 1999 een opleiding van het UCK gevolgd heeft in Kosovo, dat u zich in 2001 heeft aangesloten bij het UCK in Macedonië en gedurende twee maanden deel uitmaakte van de logistieke afdeling, dient opgemerkt te worden dat u hierover in uw vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding gemaakt heeft (vragenlijst DVZ, vraag 3 p. 2). Evenmin heeft u een woord gerept in dezelfde vragenlijst over uw mishandeling door Macedonische politieagenten omwille van uw aansluiting bij het UCK. Deze leemte in uw verklaringen is hoogst opmerkelijk, daar uit uw verklaringen blijkt dat dit incident een behoorlijke impact heeft gehad. Sinds deze mishandelingen heeft u immers problemen met uw rug en schouder. U bent ten gevolge van dit incident ook uw vertrouwen verloren in de Macedonische autoriteiten en hebt dan ook naar aanleiding van de problemen met uw schoonvader geen beroep gedaan op de Macedonische politiediensten (gehoor CGVS p. 5, 12, 13). Uw verklaring voor deze leemte, namelijk dat het eerste interview kort was, dat u toen onder de indruk was, dat u dacht dat u alles beter zou kunnen vertellen op het CGVS is geenszins overtuigend omdat op iedere asielzoeker de verantwoordelijkheid rust om vanaf het begin van de procedure zo volledig mogelijk alle elementen van zijn asielaanvraag weer te geven. Bovendien, is het niet geloofwaardig dat uw partner geenszins op de hoogte blijkt te zijn van uw aansluiting bij het UCK en evenmin van het incident met de agenten in 2007 (gehoor CGVS partner, p. 6, 7). Toen uw partner gevraagd werd naar de oorzaak van uw rugpijn, verklaarde zij dit niet te weten, u zou haar enkel hebben verteld dat u niet kan werken (gehoor CGVS partner, p. 7). Het is echter geenszins aannemelijk dat u hierover nooit een woord gerept heeft tegen uw partner. Verder blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, dat het etnische conflict in Macedonië, waarbij het UCK betrokken was, reeds eindigde in 2001 en dat het UCK daarop ontwapend en ontbonden werd. Bovendien is er sindsdien een

amnestiewet van kracht voor ex-UCK-leden en maken verschillende voormalige UCK-leden zelfs deel uit van de Macedonische regering. In het licht van voorgaande is het dus weinig aannemelijk dat u begin 2007 nog door een groep van 20 Macedonische politieagenten zou zijn mishandeld omwille van uw aansluiting bij het UCK zes jaar geleden, in 2006. Te meer, daar u zelf verklaarde voor en evenmin na dit incident nooit iets vernomen te hebben van de autoriteiten omtrent uw aansluiting, laat staan dat u officieel zou zijn beschuldigd of gerechtelijke vervolgd zou zijn (gehoor CGVS, p. 10). Gezien het geheel van bovenstaande elementen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde aansluiting bij het UCK en evenmin aan het éénmalige incident dat u hierdoor zou hebben ondervonden in 2007.

Voorts, verklaarde u dat u en uw partner Macedonië verlaten hebben omwille van de problemen met uw schoonfamilie, die tegen jullie relatie is (gehoor CGVS, p. 10). Ten eerste, wordt moet er gewezen worden op het feit dat de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. De problemen met uw schoonvader zijn immers louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. Verder moet worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie onvoldoende zwaarwichtig zijn. U verklaarde namelijk dat u in 2007 enkel via derden, namelijk uw oom, heeft vernomen dat uw schoonvader ermee dreigde u te doden. Nadat uw oom in 2007 is gaan spreken met haar vader zou u, noch uw partner zelfs geen contact meer hebben gehad met uw schoonfamilie, jullie zouden evenmin nog bedreigd geweest zijn. Sinds uw partner haar ouderlijke woonst heeft verlaten, hebben jullie probleemloos in Kumanovo gewoond (gehoor CGVS, p. 10-11; gehoor CGVS partner, p.6). Gevraagd waarom u zich nog steeds bedreigd voelt antwoordde u enkel dat het zo is bij jullie en dat uw schoonvader u niet zou vergeven, dat dat dan zo blijft (gehoor CGVS, p. 12). Buiten deze hypotheses en vage veronderstellingen konden u en uw partner geen enkel concreet element aanhalen waaruit zou kunnen blijken dat u en uw partner momenteel nog geïsoleerd worden of hoe dan ook nog iets te vrezen hebben van haar familie (gehoor CGVS partner, p. 6).

Hoe dan ook, in geval er zich eventueel toch enig probleem zou voordoen met uw schoonfamilie - in geval van een terugkeer naar Macedonië-, heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep kon doen of zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming van de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw verklaring dat u geen beroep durfde doen op de Macedonische politie omwille van de problemen met Macedonische agenten in 2007 (gehoor CGVS, p. 12), is geenszins overtuigend, omdat zoals hierboven is aangehaald geen geloof kan gehecht worden aan uw aansluiting bij het UCK en dus evenmin aan dit incident met Macedonische politieagenten.

Volledigheidshalve, kan in dit verband nog opgemerkt worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Betreffende de door u aangehaalde medische problemen, namelijk uw problemen met uw rug en schouders (gehoor CGVS 5-6), dient opgemerkt te worden dat aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat deze medische problemen het gevolg zijn van de slagen door Macedonische agenten in 2007 (gehoor CGVS, p. 5), deze medische problemen en ook de door uw partner aangehaalde constipatieproblemen van haar en jullie dochter evenmin enig verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

U verklaarde dat u in uw land geen medische hulp of behandeling heeft gezocht voor deze problemen omdat werkloos was en het geld niet had, omdat u uw vrouw heeft leren kennen en toen bezig was met andere problemen (gehoor CGVS p.5-6). Uw partner haalde aan dat zij evenmin medische hulp heeft gezocht voor haar medisch probleem, omdat zij het geld niet had (gehoor CGVS partner, p. 7). Dit zijn echter problemen van louter socio-economische en familiale aard zijn, die als dusdanig evenmin ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u in dit verband zelf dat de algemene economische situatie in Macedonië slecht is en dat er een hoge werkloosheid heerst. U verklaarde tevens nog dat u de twee laatste jaren voor uw vertrek zelf niet meer actief meer gezocht heeft naar werk, omwille van de problemen met uw schoonfamilie (gehoor CGVS, p. 3-4).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw internationaal paspoort, uw identiteitskaart hebben enkel betrekking op uw identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie staan. De door u neergelegde foto, heeft geen objectieve bewijswaarde. Ook kan hieruit geenszins afgeleid worden dat u lid was van het UCK en daardoor problemen kende.

In het kader van de asielaanvraag van uw partner M.(...) S.(...) (O.V. 6.653.225), die zich op dezelfde asielmotieven baseert, werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van X:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Macedonisch staatsburger te zijn, van Albanese origine en afkomstig uit het dorp Hotel, gemeente Likove. Ongeveer anderhalf jaar geleden heeft u uw huidige partner, A.(...) A.(...) (O.V. 6.653.225) leren kennen. U bent in het geheim een relatie met hem begonnen. Na ongeveer een jaar heeft uw partner bemiddelaars gestuurd naar uw vader om uw hand te vragen, maar uw vader was tegen een huwelijk. Om die reden bent u kort nadien van huis weggevlucht en gaan samenwonen met uw partner. Sinds u van huis bent weggelopen heeft u geen contact meer gehad met uw familie. Omwille van de problemen met uw familie heeft u besloten uw land te verlaten. U bent samen met uw partner legaal vertrokken op 3 juli 2010 en aangekomen in België op 4 juli 2010, waar u asiel heeft aangevraagd op 7 juli 2010. In september 2010 is uw dochter, M.(...) B.(...), geboren in België. Sinds twee jaar heeft u constipatieproblemen. Uw dochter heeft hetzelfde probleem. U bent in Macedonië niet naar een arts geweest, omdat u de reden van het probleem niet kent en omdat u geen geld had.

U bent in het bezit van uw internationale reispas, uitgereikt te Kumanovo op 29 juni 2010; uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt te Hotel op 21 mei 2004.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw partner A.(...) A.(...). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw partner werd als volgt gemotiveerd:

“Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst, betreffende uw bewering dat u in 1999 een opleiding van het UCK gevolgd heeft in Kosovo, dat u zich in 2001 heeft aangesloten bij het UCK in Macedonië en gedurende twee maanden deel uitmaakte van de logistieke afdeling, dient opgemerkt te worden dat u hierover in uw vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding gemaakt heeft (vragenlijst DVZ, vraag 3 p.

2). Evenmin heeft u een woord gerept in dezelfde vragenlijst over uw mishandeling door Macedonische politieagenten omwille van uw aansluiting bij het UCK. Deze leemte in uw verklaringen is hoogst opmerkelijk, daar uit uw verklaringen blijkt dat dit incident een behoorlijke impact heeft gehad. Sinds deze mishandelingen heeft u immers problemen met uw rug en schouder. U bent ten gevolge van dit incident ook uw vertrouwen verloren in de Macedonische autoriteiten en hebt dan ook naar aanleiding van de problemen met uw schoonvader geen beroep gedaan op de Macedonische politiediensten (gehoor CGVS p. 5, 12, 13). Uw verklaring voor deze leemte, namelijk dat het eerste interview kort was, dat u toen onder de indruk was, dat u dacht dat u alles beter zou kunnen vertellen op het CGVS is geenszins overtuigend omdat op iedere asielzoeker de verantwoordelijkheid rust om vanaf het begin van de procedure zo volledig mogelijk alle elementen van zijn asielrelaas weer te geven. Bovendien, is het niet geloofwaardig dat uw partner geenszins op de hoogte blijkt te zijn van uw aansluiting bij het UCK en evenmin van het incident met de agenten in 2007 (gehoor CGVS partner, p. 6, 7). Toen uw partner gevraagd werd naar de oorzaak van uw rugpijn, verklaarde zij dit niet te weten, u zou haar enkel hebben verteld dat u niet kan werken (gehoor CGVS partner, p. 7). Het is echter geenszins aannemelijk dat u hierover nooit een woord gerept heeft tegen uw partner. Verder blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, dat het etnische conflict in Macedonië, waarbij het UCK betrokken was, reeds eindigde in 2001 en dat het UCK daarop ontwapend en ontbonden werd. Bovendien is er sindsdien een amnestiewet van kracht voor ex-UCK-leden en maken verschillende voormalige UCK-leden zelfs deel uit van de Macedonische regering. In het licht van voorgaande is het dus weinig aannemelijk dat u begin 2007 nog door een groep van 20 Macedonische politieagenten zou zijn mishandeld omwille van uw aansluiting bij het UCK zes jaar geleden, in 2006. Te meer, daar u zelf verklaarde voor en evenmin na dit incident nooit iets vernomen te hebben van de autoriteiten omtrent uw aansluiting, laat staan dat u officieel zou zijn beschuldigd of gerechtelijke vervolgd zou zijn (gehoor CGVS, p. 10). Gezien het geheel van bovenstaande elementen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde aansluiting bij het UCK en evenmin aan het éénmalige incident dat u hierdoor zou hebben ondervonden in 2007.

Voorts, verklaarde u dat u en uw partner Macedonië verlaten hebben omwille van de problemen met uw schoonfamilie, die tegen jullie relatie is (gehoor CGVS, p. 10). Ten eerste, wordt moet er gewezen worden op het feit dat de door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie, geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. De problemen met uw schoonvader zijn immers louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. Verder moet worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie onvoldoende zwaarwichtig zijn. U verklaarde namelijk dat u in 2007 enkel via derden, namelijk uw oom, heeft vernomen dat uw schoonvader ermee dreigde u te doden. Nadat uw oom in 2007 is gaan spreken met haar vader zou u, noch uw partner zelfs geen contact meer hebben gehad met uw schoonfamilie, jullie zouden evenmin nog bedreigd geweest zijn. Sinds uw partner haar ouderlijke woonst heeft verlaten, hebben jullie probleemloos in Kumanovo gewoond (gehoor CGVS, p. 10-11; gehoor CGVS partner, p.6). Gevraagd waarom u zich nog steeds bedreigd voelt antwoordde u enkel dat het zo is bij jullie en dat uw schoonvader u niet zou vergeven, dat dat dan zo blijft (gehoor CGVS, p. 12). Buiten deze hypotheses en vage veronderstellingen konden u en uw partner geen enkel concreet element aanhalen waaruit zou kunnen blijken dat u en uw partner momenteel nog geïsoleerd worden of hoe dan ook nog iets te vrezen hebben van haar familie (gehoor CGVS partner, p. 6).

Hoe dan ook, in geval er zich eventueel toch enig probleem zou voordoen met uw schoonfamilie - in geval van een terugkeer naar Macedonië-, heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep kon doen of zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming van de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw verklaring dat u geen beroep durfde doen op de Macedonische politie omwille van de problemen met Macedonische agenten in 2007 (gehoor CGVS, p. 12), is geenszins overtuigend, omdat zoals hierboven is aangehaald geen geloof kan gehecht worden aan uw aansluiting bij het UCK en dus evenmin aan dit incident met Macedonische politieagenten.

Volledigheidshalve, kan in dit verband nog opgemerkt worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over

de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonisch politieel systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Betreffende de door u aangehaalde medische problemen, namelijk uw problemen met uw rug en schouders (gehoor CGVS 5-6), dient opgemerkt te worden dat aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw bewering dat deze medische problemen het gevolg zijn van de slagen door Macedonische agenten in 2007 (gehoor CGVS, p. 5), deze medische problemen en ook de door uw partner aangehaalde constipatieproblemen van haar en jullie dochter evenmin enig verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

U verklaarde dat u in uw land geen medische hulp of behandeling heeft gezocht voor deze problemen omdat werkloos was en het geld niet had, omdat u uw vrouw heeft leren kennen en toen bezig was met andere problemen (gehoor CGVS p.5-6). Uw partner haalde aan dat zij evenmin medische hulp heeft gezocht voor haar medisch probleem, omdat zij het geld niet had (gehoor CGVS partner, p. 7). Dit zijn echter problemen van louter socio-economische en familiale aard zijn, die als dusdanig evenmin ressorteren onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovendien verklaarde u in dit verband zelf dat de algemene economische situatie in Macedonië slecht is en dat er een hoge werkloosheid heerst. U verklaarde tevens nog dat u de twee laatste jaren voor uw vertrek zelf niet meer actief meer gezocht heeft naar werk, omwille van de problemen met uw schoonfamilie (gehoor CGVS, p. 3-4).

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw internationaal paspoort, uw identiteitskaart hebben enkel betrekking op uw identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie staan. De door u neergelegde foto, heeft geen objectieve bewijswaarde. Ook kan hieruit geenszins afgeleid worden dat u lid was van het UCK en daardoor problemen kende. In het kader van de asielaanvraag van uw partner M.(...) S.(...) (O.V. 6.653.225), die zich op dezelfde asielmotieven baseert, werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen. "

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde stukken zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar uw internationale reispas en uw Macedonische identiteitskaart, enkel betrekking hebben op uw identiteitsgegevens, die niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voeren verzoekers aan dat indien het CGVS er werkelijk van overtuigd is dat zij geen bescherming verdienen in de zin van de Vluchtelingenconventie zij dit dan minstens beter dient te motiveren. Voorts ondernemen zij een poging om de verschillende motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten.

2.2. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde aansluiting bij het UCK en evenmin aan het éénmalige incident dat hij hierdoor zou hebben ondervonden in 2007, (ii) zijn problemen met zijn schoonfamilie geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie en deze problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn, (iii) in geval er zich toch enig probleem zou voordoen met zijn schoonfamilie, in geval van terugkeer naar Macedonië, hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen of onvoldoende beroep kon doen of zou kunnen doen op hulp van en/of bescherming van de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, (iv) volledigheidshalve, nog opgemerkt kan worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert, zoals wordt toegelicht, (v) betreffende de door hem aangehaalde medische problemen dient opgemerkt te worden dat aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat deze medische problemen het gevolg zijn van de slagen door de Macedonische agenten in 2007, deze medische problemen en ook de door zijn partner aangehaalde constipatieproblemen van haar en hun dochter evenmin enig verband houden met de criteria bepaald in de vluchtelingenconventie.

Blijkens de tweede bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd op dezelfde gronden als haar echtgenoot, verzoeker.

2.3. Waar verzoekers stellen dat zij nooit hebben beweerd dat de feiten, namelijk dat verzoeker zou hebben meegewerkt met het UCK in 2001, er een opleiding zou hebben gevolgd in 1999 en hij werd mishandeld door de politie in 2007, hun determinerende vluchtmotieven waren, verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkennend heeft geantwoord op de vraag naar lidmaatschap van een bepaalde organisatie omdat zijn UCK-lidmaatschap op geen enkel ogenblik een reden was voor hem om naar België te vluchten, zij geen enkele aanleiding hadden om op dat ogenblik te vertellen over het UCK-lidmaatschap en het feit dat hij werd mishandeld door de Macedonische politie, deze feiten pas aan het licht zijn gekomen tijdens het gehoor bij het CGVS toen gevraagd werd naar de woonplaats en of hij ooit militair actief is geweest en zij ook tijdens het gehoor bij het CGVS steeds hebben aangegeven dat hun vrees erin bestond dat verzoeksters vader verzoeker zou vermoorden, wijst de Raad erop dat het beweerde lidmaatschap bij de UCK de aanleiding zou zijn geweest voor het agressieve optreden van de Macedonische politie jegens verzoeker in 2007 en dit beweerde gewelddadig optreden de reden zou zijn geweest voor verzoekers om geen hulp en bescherming te vragen aan de Macedonische autoriteiten op het ogenblik dat verzoeker werd bedreigd door zijn schoonvader, de vader van verzoekster (*“Verzoekers wijzen echter op de angst die verzoeker ten opzichte van de Macedonische politiediensten (heeft), gelet op het incident uit 2007”*, verzoekschrift p. 5). Om die reden is het dan ook op zijn minst merkwaardig dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord heeft gerept over zijn verleden bij het UCK en het gewelddadig optreden van de Macedonische politie in 2007 om die reden. Deze vaststelling dat verzoeker dergelijke belangrijke feiten, die weliswaar niet de rechtstreekse aanleiding zouden zijn geweest van hun vlucht doch wel de reden is waarom geen hulp zou zijn gezocht bij de Macedonische autoriteiten, niet spontaan vermeld heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van zijn betrokkenheid bij de UCK en het gewelddadig incident met de politie in 2007. Dit klemt des te meer nu uit de verklaringen van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat uitdrukkelijk gepeild werd naar verzoekers verleden, eventuele arrestaties, veroordelingen en lidmaatschap van een organisatie, en de vraag werd gesteld wat hij vreesde bij terugkeer naar zijn land van herkomst waarop hij enkel verwijst naar de problemen met zijn schoonvader.

Daarenboven wijst de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er in de bestreden beslissing op dat uit de informatie blijkt dat het etnisch conflict in Macedonië, waarbij de UCK betrokken was, eindigde in 2001 en dat het daarop ontbonden en ontwapend werd, en sindsdien een amnestiewet van kracht werd voor ex-UCK-leden. Uit niets blijkt dat verzoeker officieel zou zijn beschuldigd voor zijn lidmaatschap van en deelname aan het UCK en bovendien blijkt het incident met de Macedonische politie in 2007, verzoekers enig contact te zijn geweest met de politie. Deze vaststellingen ondermijnen verder verzoekers beweringen dienaangaande.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet eens de moeite heeft genomen om klacht in te dienen tegen dit politieoptreden (gehoor CGVS, p. 9), terwijl, niettegenstaande nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever wordt. In de bestreden beslissing wordt in dit verband gewezen op de *“Sector voor Interne Controle en Professionele Normen”* of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht in 2003. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de functionering van de politie en politiecontrole nog het volgende gesteld: *“Het mandaat van de SVKPS omvat onder meer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert.”*

Artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst, en artikel 48/5 van dezelfde wet stellen dat het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op zich niet volstaat tot de erkenning van de status van vluchteling doch eveneens de voorwaarde dient vervuld te zijn dat het land van herkomst niet de nodige bescherming kan bieden. Een asielzoeker moet aannemelijk maken dat hij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of indien dat niet het geval is, gegronde redenen aanvoeren die hem ervan hebben weerhouden dat te doen. De Raad stelt in casu vast dat verzoekers, loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, geen concrete argumenten aanbrengen die erop zouden kunnen wijzen dat verzoeker niet op bescherming vanwege de Macedonische autoriteiten kon rekenen ten tijde van het beweerde politieoptreden, noch dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst, ingeval van moeilijkheden met verzoeksters vader niet zouden kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten.

Tot slot wijst de Raad erop de asielinstanties moeten oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de kandidaat-vluchteling aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is en dat bij de beoordeling van deze vrees moet gesteund worden op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing. Deze stelling vloeit immers voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie. (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, UNHCR, Genève, 1979, nrs. 40,41,195,196 en *The law of refugee status*, J. Hathaway, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72).

2.4. Wat de problemen met de vader van verzoekster betreffen stelt de Raad vast dat verzoekers gewag maken van een éénmalige bedreiging met de dood in 2007/2008, die zij dan nog via derden zouden hebben vernomen en dat verzoekers zelfs geen contact meer hebben gehad met hun (schoon)familie en evenmin nog bedreigd zijn geweest, en dit terwijl zij probleemloos in Kumanove woonden tot aan hun vertrek naar België in juli 2010. Behoudens speculatie en veronderstellingen halen verzoekers geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat zij momenteel door de familie worden gevisieerd of dat zij hoe dan ook nog iets te vrezen hebben. Verzoekers kunnen bezwaarlijk op grond van deze vaststellingen thans voorhouden dat zijn slachtoffer zijn of zullen worden van bloedwraak. Bloedwraak is overigens de wraak waarbij een familielid een persoon vermoord van een ander familielid uit wraak op een eerdere moord, wat in casu niet het geval is.

De Raad is op grond van de verklaringen van verzoekers van oordeel dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat de voorgehouden problemen *“geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging”*, *“De problemen met uw schoonvader (...) immers louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn”*. en *“Verder moet worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen met uw schoonfamilie onvoldoende zwaarwichtig zijn.”*

Zo verzoekers ook nog van oordeel zijn dat zij als slachtoffers van bloedwraak als sociale groep kunnen worden gedefinieerd, herhaalt de Raad dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt slachtoffer te zijn van

bloedwraak en de bewering tot een bepaalde sociale groep te behoren, er hoe dan ook niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin en bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant. Er kan slechts sprake zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag indien de ondergane of gevreesde feiten wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn, ofwel omdat zij een ernstige inbreuk vormen op de mensenrechten, ofwel omdat zij de persoon die de inbreuk heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn/haar leven in het land van herkomst verder te zetten, wat in casu niet het geval is. Vervolging gaat dan wel meestal uit van de overheden van het land van herkomst, maar ook de feiten gepleegd door derden kunnen in aanmerking worden genomen indien ze bewust worden geduld door de autoriteiten of indien ze weigeren, dan wel niet bij machte zijn een afdoende bescherming te bieden, wat verzoekers niet hebben aangetoond.

Verzoekers verweer dat van hem als ongeschoolde werkloze niet kan worden verwacht dat hij op eigen initiatief bescherming zou zoeken bij de hogere autoriteiten, hij bovendien niet kon weten van wie de politieagenten die hem mishandelden hun bevelen kregen en zijn vrees voor elke Macedonische autoriteit niet onlogisch is, kan de Raad niet overtuigen vermits internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming en niet kan worden ingezien waarom een ongeschoolde werkloze niet op eigen initiatief bescherming zou kunnen zoeken bij zijn autoriteiten, desnoods met de bijstand en de hulp van een advocaat, of via de ombudsman wiens rol en functie beter bekend is geworden of via één van de NGO's die personen bijstand verlenen als deze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie of andere overheidsdiensten (adm. doss., stuk 19 "SRB, Macedonië – Algemene achtergrondinformatie-Beschermingsmogelijkheden", p. 7-8).

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève in aanmerking worden genomen.

2.5. Verder dient te worden benadrukt dat het de taak is van de asielzoeker om zijn/haar verzoek om internationale bescherming te staven en dat deze regel onverkort geldt wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad merkt op dat naar aanleiding van het bovenstaand onderzoek werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van het feitenrelaas enerzijds en verzoekers ook niet aannemelijk maken dat zij niet of niet afdoende bescherming kunnen verkrijgen van de Macedonische autoriteiten anderzijds. Bijgevolg kunnen verzoekers zich niet baseren op de elementen die aan de basis van hun relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in art. 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

Er zijn in het administratief dossier geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoekers in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissingen op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoekers uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissingen zijn derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermelden die eraan ten grondslag liggen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS